ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΑΒΛΗΘΗΚΕ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΤΟΣ Ε' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 22
ΟΚΤΩΒΡΗΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1986

Γραφεία : ΣΟΛΩΝΟΣ 125 — ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦ. 36 09 684

ΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΧΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Με ησυχία έγιναν οι Δημοτικές εκλογές στις 12 και 19 Οκτώβρη (πρώτη και δεύτερη Κυριακή).

★ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ υπήρχαν δύο συνδυασμοί από 10 υποψηφίου ο καθένας. Πρώτος συνδυασμός αναδείχθηκε ο Συνδυασμός του κ. Σ. Καμπούρη που εξέλεξε ακόμη τέσσερις συμβούλους: τους κ.κ. Μ. Ζαφό, Γ. Μαστοράκη, Ισ. Δανιήλ και Π. Κοιλιάρη. Δεύτερος συνδυασμός αναδείχτηκε ο συνδυασμός του κ. Γ. Κοιλιάρη που εξέλεξε ακόμη ένα σύμβουλο, τον κ. Δ. Κοντογιάννη.

Το νέο Κοινοτικό συμβούλιο θα αναλάβει την 1.1.1987.

Εμείς του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο του.

☆ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΧΙΟΥ εκλέχτηκε Δήμαρχος ο κ. Μπουμπάρης, Δήμαρχος Χίου. Αντιπάλους στον α' γύρο είχε τον κ. Ι. Σόδη, πρώην βουλευτή και τον κ. Π. Νιαμονίτη, που ήλθε τρίτος και τη δεύτερη Κυριακή υποστήριξε τον κ. Μπουμπάρη.

★ ΣΤΟ ΒΡΟΝΤΑΔΟ Δήμαρχος εκλέχτηκε από την α' Κυριακή ο κ. Μενής, που υποστηρίχτηκε από την συμπαράταξη της αριστεράς. Δεύτερος ήλθε ο κ. Ψώρας και τρίτος ο κ. Τριπολίτης.

☆ ΣΤΑ ΨΑΡΑ εκλέχτηκε ο κ. Φιλίνης μοναδικός υποψήφιος.

★ ΣΤΑ ΚΑΡΔΑΜΥΛΑ ο κ. Σπανός, ήδη Δήμαρχος Καρδαμύλων. Και

☆ ΣΤΙΣ ΟΙΝΟΥΣΕΣ εκλέχτηκε ο κ. Λαιμός, ο οποίος όμως στάθηκε άτυχος, γιατί μετά από λίγο διάστημα απεβίωσε. Ο Λαιμός ήταν Δήμαρχος Οινουσών από το 1982.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Με το ζήτημα του Αιγαίου και με τα σχετικά προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί εξ αυτού δεν έχουμε ασχοληθεί στο παρελθόν στην εφημερίδα μαζί.

Κρίναμε λοιπόν σκόπιμο να γράψουμε ένα ιστορικό για το θέμα, απόψεις για την υφαλοκρηπίδα και το FIR και διάφορα που κατά καιρούς έχουν ακουσθεί σχετικά με το θέμα, προκειμένου οι αναγνώστες μας να γνωρίζουν μερικά πράγματα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΗΣΙΩΝ

Το Αιγαίο είναι το λίκνο του Ελληνισμού. Οι δύο έννοιες, άλλωστε, θεωρούνται ταυτόσημες. Ιστορικά ευρήματα πιστοποιούν ότι οι πολιτιστικές διεργασίες που οδήγησαν στη διαμόρφωση του ελληνικού πολιτισμού άρχισαν στο Αιγαίο από τη νεολιθική εποχή.

Εντάθηκαν κατά την πρώιμη εποχή του χαλκού (3.200 — 2.000 π.Χ.) και κορυφώθηκαν με την ανάπτυξη του μινωικού πολιτισμού, που διαδόθηκε ευρύτατα στο Αιγαίο, έφθασε στην ηπειρωτική Ελλάδα και συνέβαλε στην άνθιση του μυκηναϊκού πολιτισμού (1.600 π.Χ.) και έπειτα.

Οι Έλληνες εμφανίζονται στο Αιγαίο με σαφή πλέον εθνολογικά χαρακτηριστικά από το 2.000 π.Χ. Η δυτική πλευρά του πελάγους και οι Κυκλάδες κατοικούνται από τους Πρώτο-Έλληνες. Αυτοί δείχνουν βαθμιαίο στοιχεία του κυκλαδικού και του κρητικού πολιτισμού και αφομοιώνουν τμήματα των προελληνικών λαών. Γύρω στο 1.600 π.Χ. υιοθετούν ολόκληρες πλευρές του μινωικού πολιτισμού. Απ' αυτές τις εθνικές αναμείξεις και τις πολιτικές επιρροές προκύπτει το Ελληνικό έθνος και ο πρώτος πολιτισμός του, ο μυκηναϊκός.

Στους αιώνες που ακολούθησαν και ως τις αρχές της κλασικής εποχής (500 π.Χ) οι Έλληνες και κυρίως οι Αιγαίοι Έλληνες, απλώνονται σε κάθε γωνιά του πελάγους. Εποικίζουν τα Δωδεκάνησα, τη Χαλκιδική, τη Θράκη, την Προποντίδα, τα παράλια της Μικράς Ασίας και φτάνουν ως τον Εύξεινο Πόντο και τη Σκυθία. Και με τα πλωτά μέσα που διαθέτουν και το παράτολμο θάρρος τους, προωθούνται προς τη Συρία, την Κιλικία, την Ιταλία.

Ολόκληρο το Αιγαίο, αλλά και κάθε περιοχή γύρω από το Αιγαίο, που κατοικήθηκε από Έλληνες, δεν έπαψε να έχει Ελληνικό πληθυσμό ως τις μέρες μας, με εξαίρεση τα μικρασιατικά παράλια, απ' όπου εκδιώχθηκαν οι Έλληνες από τους Τούρκους το 1922. Και μολονότι το Αιγαίο δέχθηκε πολλές επιδρομές και εξουσιάστηκε από ξένους και για μεγαλύτερο διάστημα από τους Τούρκους, παρέμεινε, εθνικά και πολιτιστικά στο σύνολό του, ελληνικό.

● ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Αν το Αιγαίο εδιχοτομείτο, όπως αξιώνει η Άγκυρα, θα περιέρχονταν στην Τουρκία —εκτός από την Ίμβρο και την Τένεδο, που της παραχωρήθηκαν με την συνθήκη της Λωζάνης— νησιά μας όπως η Σαμοθράκη, η Λήμνος, η Λέσβος, η Χίος, η Σάμος, η Ικαρία και τα Δωδεκάνησα.

Καθένα όμως από τα νησιά αυτά, έχει να επιδείξει ερείπια αρχαίων ελληνικών πόλεων, λιμανιών, υδραγωγείων, ναών, καθώς και μνημεία που μαρτυρούν για το λαμπρό ελληνικό παρελθόν τους. Και οι κάτοικοί μας συνέβαλαν στη διαμόρφωση του σύγχρονου πολιτισμού σε βαθμό που προκαλεί το θαυμασμό και το δέος. Ο μεγαλύτερος γιατρός της αρχαιότητας, ο Ιπποκράτης, που οι θεωρίες του επί

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4)

Η Γ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Την Κυριακή 16 του Νοέμβρη έγινε η πρώτη τακτική Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού μας.

Στις επιστολές που είχε στείλει ο Σύλλογος και καλούσε τα μέλη του στη Συνέλευση, αλλά και σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας είχαμε γράψει ποιά ήταν η ανάγκη της δημιουργίας του Συνεταιρισμού, τί πράγμα είναι αυτός και ποιές είναι οι ευθύνες των μελών του, για να ξέρουν όλα τα μέλη του Συλλόγου μας και να συμμετέχουν σ' αυτό. Φυσικά κάθε αρχή και δύσκολη. Και δεν είναι δυνατόν όλοι αμέσως να κατανοήσουν τα πράγματα.

Έτσι αν κρίνει κανείς την Συνέλευση, μπορεί να πει ότι ήταν αρκετά καλή, σε σύγκριση με τις Γ.Σ. του Συλλόγου.

Στη Συνέλευση συζητήθηκαν αρκετά θέματα σχεετικά με τη λειτουργία του Συνεταιρισμού, τις σχέσεις του με το Σύλλογο, και την ευθύνη των μελών του. Για αυτό, για ενημέρωση όλων, θα σταθούμε λίγο εκτενέστερα, γιατί απ' ό,τι φάνηκε, αυτά τα θέματα δεν είναι ξεκαθαρισμένα στη σκέψη αρκετών μελών και πιθανόν να τους δημιουργούνται συγχύσεις, με αποτέλεσμα να μην συμμετέχουν.

☆

Ο Συνεταιρισμός έπρεπε να γίνει γιατί διαφορετικά δεν ήταν δυνατόν να δανειοδοτηθούμε. Δηλαδή είναι ο φορέας που αναγνωρίζεται από την Πολιτεία. Εταιρεία όπως είπαμε δεν ήταν δυνατόν να γίνει· γιατί με τόσα άτομα τι εταιρεία να γίνει, ποιοί θα αναλάμβαναν την ευθύνη κλπ.

Η λειτουργία του Συνεταιρισμού είναι ίδια μ' αυτή του Συλλόγου από πλευράς Διοίκησης, μόνο που ορισμένα θέματα ρυθμίζονται από το νόμο γι' αυτό και το Καταστατικό του έχει μερικές ιδιομορφίας σε σχέση με το Καταστατικό του Συλλόγου μας.

Η σχέση του Συνεταιρισμού με το Σύλλογο φυσικά, όπως είπαμε κι άλλη φορά, δεν είναι ούτε ανταγωνιστική ούτε θα καλύπτει αρμοδιότητες του Συλλόγου. Με λίγα λόγια ο Συνεταιρισμός είναι η Τυπική Έκφραση προς τα έξω.

Ο Σύλλογός μας θα έχει την πρωτοβουλία για όλα όσα μέχρι τώρα μας απασχολούσαν. Δηλαδή, μελέτες, φροντίδα για την αποπεράτωση του έργου, χορούς, εκδρομές. Ο Σύλλογος θα δέχεται τις δωρεές και προσφορές για τον Ξενώνα και γενικά ο Σύλλογος σε συνεργασία με το Δ.Σ. του Συνεταιρισμού θα αποφασίζουν έστω και άτυπα για όλα τα θέματα. Γι' αυτό οι συνεδριάσεις των Δ.Σ. αν δεν είναι κοινές πάντοτε, πρέπει ορισμένες φορές να είναι.

Δηλαδή ο Σύλλογος δεν θα «πετάξει το μπαλάκι» στο Συνεταιρισμό και θα ησυχάσει. Όλα θα γίνονται απ' όλους μας, όπως μέχρι τώρα. Γιατί μόνον έτσι θα επιτύχουμε.

Τώρα το θέμα της ευθύνης των μελών που φαίνεται ότι απασχολεί τους περισσότερους. Το είπαμε και το ξαναλέμε: Η ευθύνη των μελών του Συνεταιρισμού περιορίζεται μέχρι του ποσού της μερίδας τους, δηλ. 1.000 δραχ. Αυτό το λέει και το Καταστατικό και ο νόμος. Επομένως δεν πρέπει να υπάρχει πρόβλημα σε κανένα.

Άλλωστε υπάρχουν χιλιάδες συνεταιρισμοί που πολλοί από εμάς είναι μέλη τους. Τί πρόβλημα είχαν μέχρι σήμερα πέρα από το ποσό που κατέβαλαν για τη μερίδα τους; Κανένα! Επομένως όλοι πρέπει να γραφτούμε μέλη του Συνεταιρισμού. Ήδη γράφτηκαν μέχρι τώρα 70 συγχωριανοί μας!

Η εγγραφή δεν είναι αυτοδίκαιη στο Συνεταιρισμό, γιατί έτσι απαιτεί το Καταστατικό του. Μπορούν όμως να γραφούν μετά από γραπτή ή προφορική αίτησή τους όλα τα μέλη του Συλλόγου μας και όσοι ακόμη δεν είναι γραμμένοι στο Σύλλογο, φτάνει να έχουν τις προϋποθέσεις που χρειάζονται για να γίνουν μέλη του Συλλόγου. Αυτά σχετικά με τις διευκρινήσεις γύρω από τον Συνεταιρισμό.

☆

Στις εκλογές που ακολούθησαν εκλέχτηκε το νέο Δ.Σ. που αποτελείται από τους: Π. Δανιήλ, Μ. Θρουβάλα, Π. Κοιλιάρη, Μ. Παναγάκη, Ξ. Κοκκινάκη, Μ. Λιοντήρη - Κατσάλα και Γ. Κουλουρούδη. Το νέο Δ.Σ. καταρτίστηκε σε σώμα: Πρόεδρος εκλέχτηκε ο Γ. Κουλουρούδης, αντιπρόεδρος ο Μ. Θρουβάλας, Γεν. Γραμματέας ο Π. Λανιήλ, Ταμίας ο Ξ. Κοκκινάκης.

Όλοι εκλέχτηκαν ομόφωνα για τις θέσεις που ανέλαβαν. Το Δ.Σ. αποφάσισε οι συνεδριάσεις του να είναι ανοικτές, να γίνονται τακτικά κάθε πρώτη Τετάρτη του μήνα και έκτακτα όποτε χρειαστεί, στα Γραφεία της Ο.Χ.Σ.Α., Αιόλου 94, 4ος όροφος, 6 μ.μ., για να μπορεί να παρακολουθεί οποιοδήποτε μέλος του Συλλόγου ή του Συνεταιρισμού και να λέει την άποψή του. Η επιτυχία του έργου του Δ.Σ. θα εξαρτηθεί και από την συμπαράσταση των μελών του Συλλόγου, γιατί χωρίς αυτή τίποτε δεν θα γίνει και γι' αυτό πρέπει όλοι να βοηθήσουμε.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΔΡΕΥΣΗ

Σύσκεψη με τους Προέδρους των Κοινοτήτων είχε ο Νομάρχης Χίου κ. Πάχταις για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ύδρευσης των χωριών του νησιού μας.

Στη σύσκεψη εκτέθηκε απ' τον κάθε Πρόεδρο το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζει η Κοινότητά του.

Συμπερασματικά το θέμα έχει δύο όψεις: Σ' άλλα χωριά υπάρχει νερό αλλά γίνεται μεγάλη σπατάλη (αυτό συμβαίνει κυρίως στα βόρεια) και σ' άλλα υπάρχει έλλειψη νερού.

● ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ περίπτωση κρίθηκε αναγκαία η τοποθέτηση υδρομετρητών

● ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ περίπτωση θα ακολουθήσουν συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες και ειδικούς, όπου θα συνεκτιμηθούν οι μέχρι τώρα υπάρχουσες μελέτες, ερευνητικές γεωτρήσεις και οι προτάσεις των Κοινοτήτων, ώστε το πρόβλημα να αντιμετωπισθεί συνολικά μέσα από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 1987.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Επιμέλεια
από τον
Σ. Κάλμπαρη
Κ. ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ 31
174 56 ΑΛΙΜΟΣ

ΓΡΑΦΕΙ
Η ΜΑΡΙΑ
ΚΑΣΑΜΠΑΛΟΓΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙ. 1985.— Μελέτη - Έρευνα της ανταποκρίτριάς μας.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ σ' αυτό το φύλλο το Β' Μέρος της Μελλέτης - Έρευνας της ανταποκρίτριά μας Μαρίας Κασαμπαλόγλου, από το Παρίσι:

Ένα βιβλίο, για να φτάσει στον αναγνώστη, χρειάζεται να γίνει γνωστό δια του τύπου. Να «παρουσιαστεί» αν όχι να διαφημιστεί. Και δυστυχώς ο χώρος που αφιερώνεται από εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοηλεόραση στην ελληνική λογοτεχνία —μέσα στα πλαίσια των ξένων λογοτεχνιών— είναι ελάχιστος.[6]

Υπάρχουν βέβαια και οι αναγνώστες —μιλάμε για το γαλλικό κοινό, εκτός των Ελλήνων που ζουν εδώ— που δεν έχουν ανάγκη μετάφρασης και διαβάζουν το πρωτότυπο στη γλώσσα του. Πόσοι όμως είναι αυτοί; Και πώς μπορούν να προμηθευτούν τα βιβλία που τους ενδιαφέρουν; Το μοναδικό βιβλιοπωλείο που υπήρχε στο Παρίσι «ΛΑ ΣΗΟΥΕΤΤΕ» (η κουκουβάγια), έκλεισε. Στις 6 Ιουνίου 1983 άνοιξε ευτυχώς έν' άλλο «Ο Δεσμός». Χάρις στην πρωτοβουλία και στις προσπάθειες του Ελληνογαλλικού συλλόγου με το ίδιο όνομα. Ας του ευχηθούμε πολλά χρόνια και δημιουργικά χρόνια ζωής.

Όσο για το τί μεταφράζεται τα τελευταία χρόνια στη Γαλλία θ' απαριθμήσουμε παρακάτω μια σειρά ονομάτων (7) που είτε γνωρίζαμε είτε μας αναφέρθηκαν από ανθρώπους που ασχολούνται κατά κάποιον τρόπο με παρεμφερή θέματα ή προκύπτουν από το ψέξιμο στα σχετικά βιβλιογραφικά βοηθήματα.[8]

Έτσι το πρώτο όνομα που αναφέρεται και με το οποίο συμφωνούν σχεδόν όλοι είναι ο Καζαντζάκης. Εδώ και χρόνια είναι ο μόνος που επανεκδίδεται τακτικά. Οι περισσότεροι τίτλοι του είναι μεταφρασμένοι. Τα βιβλία ου πουλιούνται και προφανώς αρέσουν. Κι ας μη ξεχνάμε ότι βοηθήθηκε —και δεν είναι καθόλου ασήμαντο— από τον κινηματογράφο. Το ίδιο προνόμιο είχε κι ο Βασιλικός.

Στην συνέχεια, από τους περισσότερο ή λιγότερο σύγχρονους συγγραφείς αναφέρονται τα ονόματα και τα έργα των: Βασιλικού, Ταχτσή, Τσίρκα, Νικολαΐδη, Καββαδία, Σαμαράκη, Φραγκιά, Αθανασιάδη, Πλασκοβίτη, Χάρη, Κουτσοχέρα, Εγγονόπουλου, Αλεξάνδρου, Κονδύλη, Λυμπερκη, Αλεξίου, Ζέη.

Διακρίνεται ιδιαίτερα η τριάδα των ποιητών Ελύτη, Ρίτσου, Σεφέρη (άν και η περίπτωση του Ελύτη είναι κάπως ειδική. Σχετικά αναφέραμε πιο πάνω.)

Πιο πίσω χρονικά έχουμε τους Βαλαωρίτη, Βενέζη, Θεοτοκά[9], Κάλβο, Καστανάκη, Κονδυλάκη, Παπαδιαμάντη, Μυριβήλη[9], Παλαμά [10], Τερζάκη, Πρεβελάκη, Σικελιανό[10].

Θ' αναφέρουμε χωριστά την παρουσία του Καβάφη και γιατί γιορτάστηκε φέτος, αλλά και γιατί παραμένει ένα ξέχωρο ποιητικό φαινόμενο. Όνομα που δεν ξενίζει τους Γάλλους, έργο που, όντας σφραγισμένο με προσωπικό χρώμα, μπορεί και κλείνει μέσα του κάτι κοινό σ' όλους τους ανθρώπους, έξω από σύνορα κι εθνικότητες.

Επιστρέφοντας στην σημασία του ρόλου του μεταφραστή δεν είναι άσκοπο ν' αναφέρουμε πως τον Καβάφη μετέφρασε το 1978 η MARGUERITE YOURCENAR.

Κλείνοντας τον κύκλο των ονομάτων δεν θά 'πρεπε να απαλείψουμε μερικούς από τους κυριότερους γαλλικούς εκδοτικούς οίκους που κάνουν μια ιδιαίτερη προσπάθεια για να φέρουν κοντά στο κοινό την ελληνική λογοτεχνία. Έτσι, από τους γνωστούς και με το μεγαλύτερο γόητρο. GALLIMARD COLLECTION «DU MOUDE EUTIER», LES BALLES LETTRES, SEUIL COLLECTION «MÉDITERRANEE»' STOCK, KLINCKSIECK, MASPERO ως τους πιο μικρούς αλλά όχι ευκαταφρόνητους, όπως ο αξιέπαινος FATA MORGANA.

Σαν συμπέρασμα —μερικό όμως— μετά τον σύντομο γύρο της λογοτεχνίας μας στη Γαλλία, και προσπαθώντας ν' απαντήσουμε στις ερωτήσεις που θέσαμε σαν βάση αυτής της έρευνας, θα δώσουμε και πάλι τις τελικές απόψεις των ερωτηθέντων και που —εκτός από ελάχιστες διαφορές— συμπίπτουν με τη δική μας αρχική εντύπωση. Εκείνο που είναι βέβαιο, είναι η ύπαρξη φιλελληνικού ρεύματος στη Γαλλία από τον 19ο αιώνα. Τα ιστορικά γεγονότα που τον σημάδεψαν ανανέωσαν την κλασσική ελληνολατρεία. Το παράδοξο είναι ότι δεν γίνεται καμμιά προσπάθεια προσπάθεια για την αξιοποίηση της συμπάθειας που υπάρχει. Η μόνη συγκεκριμένη διέξοδος που παραμένει είναι ο τουρισμός που δατηρεί αυτό το συναίσθημα με τις εντυπώσεις, τις εικόνες που ο τουρίστας απεκόμισε κατά το ταξίδι του και που θα θελήσει ίσως να εμβαθύνει, και να ικανοποιήσει έτσι μια «εκ των υστέρων» παρέργεια με βιβλία, μουσική, κινηματογράφο της Ελλάδας. Κι αντίστροφα και ταυτόχρονα ο τουρισμός τρέφεται απ' αυτό. Έτσι, όσο απαισιόδοξη κι αν είναι η διαπίστωση της «τουριστικής παρουσίας» της Ελλάδας —τα τοπία, τ' αρχαία, οι θάλασσες που παραγκωνίζουν τους μύθους και τις καλές τέχνες— εν τούτοις η παρουσία αυτή αποτελεί μια ενεργό δύναμη —υλική οπωσδήποτε— που θα μπορούσε με πολλή καλή θέληση να γγίνει αφετηρία για ένα άλλο πλησίασμα.

Όσον αφορά τη λογοτεχνία, θα πρέπει προς το παρόν ν' αρκεστούμε στην «μέτρια απήχηση» ή την «ελάχιστη» αυτών που κρίνουν πιο αυστηρά.[11] Οι συνθήκες δεν είναι πάντα ευνοϊκές και πολλά εμπόδια της φράζουν το δρόμο. Κυρίως από την ελληνική πλευρά. Συμπεραίνουμε, με κάποια μελαγχολία, πως συμβαίνει με τη λογοτεχνία ό,τι και με όλα σχεδόν τα εθνικά μας προϊόντα: εξάγουμε λίγα πράγματα. Αν θέλουμε ν' αλλάξει κάτι, ας το πιστέψουμε πρώτα οι ίδιοι πριν το απαιτήσουμε από τους άλλους.

Κι αν χρειάζεται κάτι για να μας παρεγορήσει και να μας ενθαρρύνει, δεν έχουμε παρά να το αντλήσουμε από ένα γεγονός για το οποίο όλοι ανεξάρτητα συμφωνούν: το «δεινγκέρ» της γλώσσας μας. Την απόδειξη της συνέχειας ενός λαού παρά τα σκαμπανεβάσματα της Ιστορίας, της θέλησής του να υπάρχει, από τον Όμηρο μέχρι σήμερα. Αυτό που οι Γάλλοι και γενικά οι ξένοι ονομάζουν το «πραγματικό ελληνικό θαύμα».

Σημειώσεις:

1. Δεν μπορέσαμε τελικά να την απομονώσουμε εντελώς γιατί είναι η ίδια συνάρτηση πολλών άλλων θεμάτων και παραγόντων. Γ' αυτό και τα συναφή θέματα, για μια καλύτερη συνολική κατανόηση.

62. Στην ίδια κατηγορία ανήκουν και τα Νόμπελ. Αν το έργο ενός λογοτέχνη αναγνωριστεί με παγκόσμια διάκριση, αν έχει δηλαδή αξία παραδεκτή σε μεγάλη κλίμακα, τότε φτάνει κι εδώ.

3. Σ' έναν μικρό εκδότη FATA MORGANA το 1977 « Έξη και τύψεις για τον ουρανό» συλλογή δημοσιευμένη στην Ελλάδα το 1960. Το 1980, ο ίδιος εκδότης δημοσιεύει το «LES CLEPSYDNS DE L' INCONNU», που χρονολογείται από το 1939, μεταφρασμένο από τον JACQUES LACARRIERE.

Τελευταία η μετάφραση της Μαρίας Νεφέλης (την παρουσιάζει ο J. LACAQRIERE στην MONDE της 18 Μαρτίου 1983) από τους XAVIER BORDES και RABERT LOUGUVILLE στις εκδόσεις MASPERO, COLL. «VOIX».

4. Το πρόβλημα του κόστους της μετάφρασης. Ενδιαφέρον το σχετικό άρθρο στην εβδομαδιαία επιθεώρηση TELERANIA, αριθ. 1735 της 13 Απριλίου 1083 σ. 114 - 115. Χαρακτηριστικά αναφέρεται το παράδειγμα της Ισπανίας και της Ιταλίας, όπου η αφθονία των μεταφράσεων δεν εξηγείται τόσο από την περιέργεια ή την λογοτεχνική «δίψα» του κοινού όσο από το γεγονός ότι οι μεταφραστές κακοπληρώνονται, στοιχίζουν δηλαδή ελάχιστα.

5. Ο Σεφέρης, μετά το Νόμπελ, πούλησε γύρω στις 5.000 αντίτυπα.

6. Αν κανείς πάρει διεθνές βραβείο (κι έχει μεταφραστεί) ή αν ...πεθάνει. Μακάβρια ευκαιρία να γίνει κανείς γνωστός, αλλά συνηθισμένο φαινόμενο για καλλιετέχνες και λογοτέχνες.

7. Με τον κίνδυνο της ανίας που προκαλούν πάντα οι «κατάλογοι», αλλά που στην περίπτωση είναι το αναγκαίο κακό μισ που οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες.

8. Όπως:

I. C. DIMARAS — C. TH. COUMARIANOU — L. DROULIA: MODERNE GREEK CULTURE. A SELECTED BIB..IOGRAPHY. — ATHENS 1970 110 P.

II. Τα ελληνικά γράμματα στη Δύση. (1941 — 1980). — Αθήνα 1981, 93 σελ. Κατάλογος βιβλίων —κυρίως λογοτεχνικών— μεταφρασμένων στις δυτικοευρωπαϊκές γλώσσες.

III. LIRE SUR ..... LA GRECE. Πανεπιστήμιο του ST. ETIEME (PRESENCE DE L' HELLENISME MODERNE) Μάϊος 1981, 60 σελ.

IV. «Ελληνικά Χρονικά», Σύλλογος των φίλων της Ελλάδας, PARIS 1982, 136 σελ.

9. Δεν είχαν απήχηση.

10. Συλλογές του Παλαμά μεταφράστηκαν κατά την δεκαετία 1920 — 1930. Σήμερα είναι δυσεύρετες. Τα μόνα που υπάρχουν στα γαλλικά είναι μερικά σκόρπια ποιήματά του. Και ιοι μεταφράσεις του Σικελιανού που υπάρχουν είναι παλιές, εκτός από μια πιο πρόσφατη από τον J. LACARRIERE.

11. Μιλάμε πάντα για το ευρύ αναγνωστικό κοινό κι όχι τους ειδικούς.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΣΑΜΠΑΛΟΓΛΟΥ

Η Χιος και η Ποιηση

(ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

Λορέντζος Μαβίλης (1860—1912)

2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ο ήρωας εξεψύχησε!
Πέθανε τ' ανδρειωμένο
παιδί της Ύδρας, πούκαψε
με χέρι ωδηγημένο
απ' Θεού τηνπ ρόνοια
τα πλήθη των εχθρών.

☆

Εήχαν χορτάσει οι άπιστοι
αίμ', ατιμία και φόνο
στης Χίου τους κάμπους.
(Ρίχθηκε
και το δαυλί του μόνο
τη ναυαρχίδα πέταξε
στα ύψη ουρανών.

☆

Ξεψύχησε! Ως την ύστερη
στιγμή, το πρόσωπό του
ήται φαιδρό, χαρούμενο·
έβλεπε τον ιδρό του
αφού στης γης εφύτρωσε
να δίνει τον καρπό,
σαν τη χαρά που αισθάνθηκε
(θηκε
ο ουράνιος οδηγός του
όταν το σύμπαν έπλασε
στη μέση του φωτός του,
κ' αισθάνθηκε πως ήτανε
τέλειο όλο και καλό.

☆

Μια μόνο του σκοτείνιαζε
το μέτωπό του ιδέα,
ν' αφήσει την Ελλάδα του,
κόρη του τόσ' ωραία,
στα χέρια της διχόνοιας
σε τούτες τες στιγμές.

☆

Αλλά προτού την ύστερη
χάσει του ήλιου αχτίδα,
φωνήν ουράνιαν ήκουσε
που τούλεγε: «Συ κίνα
για δω, κ' η Ελλάδα βρί-
(σκεται
σ' αγκάλες πατρικές».

(Το ποίημα γράφτηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 1877, τη μέρα που πέθανε ο Κανάρης).

ΧΙΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Αυτού που στέκεις ήστεκα κι εδώ που στέκω θα σταθείς.
— Αν καινούριους φίλους κάνεις, τους παλιούς μη τους ξεχάνεις.
— Αν είναι παπάς θα σημάνει.
(Η φήμη αν έχει υπόσταση θα επαληθευτεί)
— Εδώ γιαλός εκεί γιαλός και πού να πέσω να πνιγώ.
— Αξίζει στην ώρα μια βλαστήμια, παρ' όσο αξίζουν εκατό «Κύριε ελέησον».
— Της μάνας μου μπάλωμα, του παπουτσιού μου πάτος.
(επί ξένου, μακρινού και αδιάφορου)
— Αλλοί στον που λείπει αφ το γάμο του.
— Απ' έξω μπέλλα μπέλλα κι από μέσα κατσιβέλλα.
— Αν το ξεις πελέκα το.
— Ας με λέγουνε μπεγίνα κι ας ψοφώ κι από την πείνα.
(μπεγίνα = θηλυκό του μπέγ»)
— Άρμεγε και κούρευγε, χέζε και δεμάτιαζε.
— Γεννάρη μήνα κλάδευγε και λίγος μη γυρεύεις.

ΦΡΕΝΤΖΟΥ - ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ
Ιατρός - Μικροβιολόγος
Κονδύλη 1 — ΜΑΡΟΥΣΙ — Τηλ. 80.49.134
ΔΕΧΕΤΑΙ 7.30 — 10 π.μ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΦΡΑΓΚΟΥ - ΚΟΥΚΟΥΛΟΜΜΑΤΗ
Ιατρός Μικροβιολόγος
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Λεωφόρος Αλεξάνδρας 192 β — Τηλ. 64.22.637

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Γ. ΕΚΑΤΟΜΑΤΗΣ
Χειροῦργος Ὀφθαλμίατρος
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Κηφησίας 89—91 — ΤΗΛ. 69.13.737
ΔΕΧΕΤΑΙ 5 — 8 εκτός ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Χειροῦργος - Ὠτορινολαρυγγολόγος
Κονδύλη 1 — ΜΑΡΟΥΣΙ — τηλ. 80 49 134
Δέχεται 6 — 8 καθημερινῶς
πλὴν Σαββάτου

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΣΤΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ

ΟΙΚΙΑΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ — ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΠΕΤΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ 34 ΜΑΡΟΥΣΙ — ΤΗΛ. 8020.502

Μέσα στις σελίδες δόξας της ιστορίας μας η 28 Οκτώβρη 1940 στέκεται ξεχωριστά λαμπρό ορόσημο που φωτίζει και κατευθύνει την πορεία του έθνους μας στη σύγχρονη εποχή. Είναι η μέρα που ο λαός μας και στην πρόσφατη ιστορία απόδειξε πως ομόψυχα και ηρωικά αντιμετωπίζει κάθε εισβολέα που έχει στόχο να του αφαιρέσει το δικαίωμα να ζει λεύτερος, ανεξάρτητος και να καθορίζει μόνος του τις τύχες του.

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

45 χρόνια πρασαν από τάτε κι όμως το ίδιο έντονα επιζεί στις καρδιές όσων έζησαν αλλά και των μεταγενέστερων Καθοδηγεί τα πήματα και τη συμπεριφορά μας, γιατί το σύμβολο της άρνησης του Ελληνικού λαού προς τις δυνάμεις του φασιστικού άξονα, που θέλησαν να χρησιμοποιήσουν τη χώρα μας σαν προγεφύρωμα ενάντια στις συμμαχικές δυνάμεις, κατά τό Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Επομένως δέν είναι μια σημαντική στιγμή μόνο για την Ελλάδα, μα ένα γεγονός με παγκόσμια ατκινοβολία και απήχηση.

Είναι το σύμβολο της ηρωικής αντίστασης των Ελλήνων επ 14 χρόνια ενάντια στην ξένη κατοχή, το σύμβολο της απόφασής τους να μείνουν αδούλωτοι και ιτις ώρες της μαύρης σκλαβιάς...

Ο 'Αξονας είχε περιλάβει στα σχέδιά του την κατάκτηση της Ελλάδας απ' το 1933, όταν άρχιζε ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. που μετοκύλησε την ανθρωπότητα, για να λήξει με νίκη των συμμαχικών δυνάμεων και να οκυρελιαστεί έτσι ο θρύλος του αήτητου 'Αξονα, της φασιστικής Ιταλίας και της χιτλερικής Γερμανίας, που τον ξεκίνησαν, με στόχο να κυριαρχήσουν σ' όλη την Ευρώπη.

'Ετσι με το τελεσίγραφο του Ιταλού πρεσβευτή Γκράτσι στη δικτατορική κυβρνηση Μεταξά, τα χαράματα της 28ης Οκτώβρη 1940 πείστηκαν όλοι —ακόμη κι οι πιο αισιόδοξοι και οι συμπαθούντες, πως η εναντιον μας επίθεση της Ιταλίας ήταν πια γεγονός.

Η Ελλάδα λοιπόν έμπαινε στον πόλεμο όπου έμελε να παίξει ανεπανάληπτο ρόλο και να γράψει σελίδες αφάνταστου ηρωισμού.

Οι 'Ελληνες και οι Ελληνίδες δέχτηκαν την είδηση με ενθουσιασμό. Πανηγύρι στους δρόμους. Με πατριωτικά τραγούδια και χαμόγελα απαχαιρετούσαν οι γονείς, οι γυναίκες οι αδελφές, τα παιδιά, τους δικούς τους που φορώντας το τιμημένο χακί έφευγαγια το μέτωπο. Ο λαός κραύγαζε την άρνησή του στο φασισμό, το ΟΧι του, το δικό του αποκλειστικό ΟΧΙ που πηγαία βγήκε από κάθε στόμα.

Κι οι 'Ελληνες φαντάροι, ξαφνιασμενοι στην αρχή απ' την ύπουλη επίθεση, έδωσαν γρήγορα την απάντηση με την ηρωική τους αντίσταση στις ορδές του Μουσολίνι. Για να καταπλήξουν στη συνέχεια τον κόσμο ολόκληρο, όταν κάτω απ' τις αντίξοες συνθήκες, πάνω στα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας, με περιορισμένο οπλισμό, με τεράστιες δυσκολίες ανεφοδιασμού —ναντι στους υπερεξοπλισμένους αχτιπάλους — με κακουχίες, με στερήσεις, προχωρούσαν νικηφόρα πάνω στ' Αλβανικά βουνά, τρποντας σε φυγή τα ιταλικά φασιστικά στρατεύματα και διαλύοντας τα μύθο της υπερδύναμής τους. γιατί οι εχθροί

«παπού δεν είχαν από δρυ κι απ' οργισμένον άνεμο, δεν είχαν πίσω τους αυτοί θείο μπουρλοτιέρη, πατέρα γεμτζή...».

'Ετσι,

...Κείνοι που πράξαν το κακό τους πήρε μαύρο σύγνεφο.

Οι άγριες ράχες της Πίνδου έγιναν μάρτυρες της μεγάλης μας νίκης. Η δίψα της λευτεριάς νίκησε το μηδενισμό τις δυνάμεις της θίας και του σκοτα-διού. Κι ο στρατός προχώρησε στην Κορυτσά, το Πόγραδετς, τους 'Αγιους Σαράντα, τ' Αργυρόκαστρο.

Και πλάι του 'Ελληνα άντρα μαχητή, η Ελληνίδα γυναίκα, αγωνίστρια, βοηθός, συμπαραστάτης. Η ηπειρώτισσα που με παράλληλο πατριωτισμό και αντοχή, μεταφέρει στην πλάτη, πυρομαχικά και τρόφιμα για τον ανεφοδιασμό του στρατού.

Κι η κάθε Ελληνίδα που στα μετόπισθεν στις δικές της επάλξεις δίνει το δικό της αγώνα, σαν οσοκόμα, δασκάλα, σύζυγος ,αδελφή, μάννα...

«κι η μάνα κράτασε τα βουνά,
δρθιος να στέκει ο γιός της»

θα πει ο Βρεττάκος αναγνωρίζοντας την πολύτιμη συμβολή της στον αγώνα.

Τον Απρίλη του 1941 οι Γερμανικές μεραρχίες έρχονται να βοηθήσουν τους Ιταλούς. Οι 'Ελληνες στρατιώτες συνεχίζουν τον άνισο αγώνα με την ίδια γενναιότητα και δεν παραδίνονται παρά μετά πολυήμερες μάχες, αφού καθυστέρησαν σημαντικά την γερμανική προέλαση, και βοήθησαν αποτελεσματικά τους συμμάχους στην οργάνωσή τους στη Μέση Ανατολή. Και στην υποχώρηση οι 'Ελληνες πολεμιστές γυρίζουν κρατώντας το όπλο, σημάδι πως ο αγώνας δεν τέλειωσε εδώ θα συνεχιστε ίως την τελική νίκη...

Απ' την εκτυφλωτική λάμψη του Αλβανικού έπους η Ελλάδα περνά στα μαύρη σκοτάδια της χιτλερικής κατοχής. Ο λαός πείνασε, μάτωσε, σταυρώθηκε, μα ...δεν γονάτισε. Εξακολουθώντας ν' αγωνίζεται έγραψε με το αίμα του του έπος της Εθνικής μας Αντίστασης στα βουνά, στις πολιτείες και στα χωριά.

«Ομπρός βοηθάτε να σηκώσουμε
τον ήλιο πάνω απ' την Ελλάδα.
Ομπρός βοηθάτε να σηκώσουμε
τον ήλιο πάνω απ' τον κόσμο».

Πράγματι η Εθνική Αντίσταση δεν είναι παρά η συνέχιση — μ' άλλες μορφές υπέρτατου ηρωισμού κι αυταπάρνησης— του ίδιου εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα, κατά το διάστημα της Γερμανικής Κατοχής.

Στις 27.9.41 ιδρύεται το Εθνικ όΑπελευθερωτικό Μέτωπο (το Ε.Α.Μ.) από δημοκρατικές προσωπικότητες του πολιτικού κόσμου. Είναι ο κορμός της Εθνικής Αντίστασης σιγά - σιγά ξαπλώνεται σ' ολόκληρη τη χώρα, ενώ παράλληλα δημιουργται κι ο αντάρτικος στρατός ο ΕΛΑΣ.

Ο λαός μας συστηματοποιεί κι οργανώνει την αντίστασή του.

Μια σειρά από επιθέσεις ανταρτών, σαμποτάζ, η αναπτύναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου το '42. δημιουργούν προβλήματα στους Γερμανούς, ενώ διευκολύνουν τους συμμάχους.

Η μεγαλειώδης διαδήλωση μέσα στη χιτλερικρατούμενη Αθήνα, το Μάρτη του '43 ματαιώνει τα σχδια των κατακτητών για επιστράτευση των Ελλήνων, προκειμένου να δουλέψουν στα πολεμικά εργοστάσια της Γερμανίας Η αγωνιστικότητα κάνει τους κατακτητές να να υποχωρήσουν λίγο, μα συγχρόνως οξύνει το μένος τους γι' αυτόν τον ανεπανάληπτο λαό. Πολλαπλασιάζονται τα μπλόκα στις δυναμικές περιοχές, γεμίζουν οι φυλακές από αγωνιστ, γίνονται απάνθρωπα βασανιστήρια και ομαδικές εκτελέσεις. 'Ετσι προσπαθούν να κάψουν το αγωνιστικό μας φρόνημα. Μάταια.

'Οσο εντείνονται τα μέτρα, τόσο γεμίζουν οι δρόμοι συνθήματα και πληθαίνουν τα σαμποτάζ.

Κι να πρωί μάλιστα οι Γερμανοί έντρομοι βλέπουν να κυματίζει η γαλανόλευκη στην Ακρόπολη, αντί για τη σβάστηκα.

Στην όπαιθρο οι αντάρτες του ΕΛΑΣ απελευθερώνουν τα χωριά και η φασιστική δραστηριότητα περιορίζεται στ' αστικά κέντρα.

ΑνΑτίδραση σ' αυτέςτις επιτυχίες είναι τα ολοκαυτώματα του Διστόμου, των Καλαβρύτων κι άλλων ηρωικών ελληνικών τόπων.

«Η Ελλάδα σέρνει το χορό, φηλά μετους αντάρτες
—χιλιάδες δίπλες ο χορός, χιλιάδες τα τραπέζια—
κι είναι οι νεκροί στα ξάγγανατα
πρωτοπανηγυριώτες.»

τραγουδά ο Σικελιανός.

Εκεί στα βουνά της Ελλάδας στήθηκε ένας καινούργιος κόσμος όπως τον οραματίστηκε κάθε 'Ελληνας.

Το έπος λοιπόν δεν κράτησε μόνο έξι μήνες... Κράτησε 4 χρόνια, όσο καιρό δηλαδή ο λαός έλεγε περήφανα το ΟΧΙ του στο βάρθαρο καταχτητή.

Η Λευτεριά ξανάρθε στις 12. 10.44. Οι Γερμανοί φεύγουν και τα σκαμμένα απ' την πεινα και τις στερήσεις πρόσωπα, φωτίζονται ξανά και τα μάτια τους βλέπουν ολόισια μπροστα στον καινούργιο κόσμο, τον καλύτερο που οραματίστηκαν.

Οι αγώνες που έκαναν όλ' αυτά τα χρόνια με το ξεκάθαρο ιδεολογικό περιεχόμενο δεν ήταν μονάχα άμυνα της εδαφικής μας ακεραιότητας.

'Ηταν κύρια η συνείδηση της αξίας της ελευθερίας, συνειδηση ιστορική που θρυμάτισε την πάνοπλη επίθεση του άξονα.

'Ολ' αυτά επιβάλουν να συνειδητοποιήσουμε το χρέος μας απέναντι στους ήρωες της πρόσφατης ιστορίας μας. Ένα χρέος που κατά μεγάλο μέρος εκπληρώθηκε και με την αναγνώριση της Εθνικής μας Αντίστασης από την Πολιτεία. Αναγνώριση μετά 38 χρόνια που δείχνει το μέγεθος της αγνωμοσύνης τόσων χρόνων απέναντι στους αγωνιστές της και τονίζει την τραγική ασυνέπεια της μεταπολεμικής ιστορίας μας...

Και δεν ήταν μόνο αυτό, αλλά καταβλήθηκαν προσπάθειες να σκεπαστεί η λάμψη και ν' αγνοηθεί η προσφορά της Εθνικής Αντίστασης κάτω απ' τα ερείπια του εμφύλιου που την ακολούθησαν....

Με την αναγνώριση, δικαιώθηκαν επίσημα —γιατί στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού έμενε πάντα ζωντανή η μνήμη που ευγνωμονεί και θαυμάζει— όσοι βασανίστηκαν απ' τους ΝΑΖΙ και τους ντόπιους ανέντιμους και τιποτένιους συνεργάτες τους, κι όσοι έπεσαν κάτω απ' τις ριπές των γερμανικών παλυβόλων, ατενίζοντας τ' όραμα της λευτεριάς.

Μαζί τους δικαιώθηκαν και συμπατριώτες μας Χιώτες που πιστοί στα ιδανικά και το καθήκον, προτίμησαν να συρθούν στα άντρα των βασανιστηρίων (χάνοντας ίσως και τη ζωή τους) παρά να προδόσουν και να συνεργαστούν.

Κι όσοι επέζησαν ανταμοιφθηκαν για την ηρωική τους δράση μ' απολύσεις και διώξεις, ενώ οι δοσίλογοι έμειναν ατιμώρητοι.

Δικαιώθηκαν και οι νέοι που χρησιμοποιούσαν μαζί με το μολύβι και το τετράδιο τις μπογιές για τα συνθήματα. Γιατί προτοστάτησαν και τότε τα νιάτα...

Τα νιάτα του βιβλίου και του μόχθου, αγόρια και κορίτσια, στον πόλεμο, στο τραγούδι, στη Μέρλιν, στο Χαϊδάρι, στο πανηγύρι της απελευθέρωσης.

Δεν έχουμε παρά να θυμηθούμε το λαμπρό παράδειγμα αυτοθυσίας των 3 νέων μελών της ΕΠΟΝ που κάνανε κάστρο ένα σπιτάκι του Υμηττού... και την πλούσια αντιφασιστική δράση και τον ένδοξο θάνατο της 17χρονης Ηρώς Κωνσταντοπούλου.

Η συνέχιση του έργου απομένει σε μας και στα παιδιά μας.

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Είναι γνωστό σε όλους, ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έχει οδηγηθεί σε μια ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση της φύσης, αδιαφορώντας για το μέλλον. Αυτός ο παραλογισμός της ασύστολης εκμετάλλευσης των πάντων, εξειδικεύεται στη γεωργία, με την υπερεντατική χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων και την τεράστια κατανάλωση ενέργειας.

Η επίπτωση της συμβατικής γεωργίας στη διατάραξη των οικοσυστημάτων, στη διάβρωση και ερημοποίηση των εδαφών, στη υγεία ακι βεν συνεπάγεται αναγκαστικά κερδοφόρα γεωργική παραγωγή. Επίσης, πολλές χώρες παίρνουν μέτρα για περιορισμό της χρήσης χημικών στη γεωργία, όπως πρόσφατα η Σουηδία που επέβαλε φόρο 5% στα χημικά λιπάσματα.

Αυτά τα αδιέξοδα άρχισαν να τα συνειδητοποιούν, όπως είδαμε, οι τεχνοκράτες των αεπτυγμένων χωρών και άρχισαν να προτείνουν διάφορες λύσεις που πλησιάζουν προς την οικολογική γεωργία.

Το οικολογικό κίνημα, στα πλαίσια του οποίου δρα και αναπτύσσεται η οικολογική γεωργία, προτείνει μια γενικότερη αλλαγή στην οργάνωση του τομέα διατροφής. Για μας τους οικολόγους, το πρόβλημα της διατροφής δεν είναι τεχνολογικό. Είναι κοινωνικό - πολιτικό.

Η οικολογική γεωργία δεν είναι μόνο αντίθετη στη χρήση χημικών (λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, εντομοκτόνων, ζιζανιοκτόνων). Είναι ένα ολοκληρωμένο σύστημα οργάνωσης της γεωργικής παραγωγής, ενταγμένο μέσα στη να μορφή οργάνωσης της κοινωνίας που προτείνουν οι οικολόγοι, που σέβεται τους κανόνες λειτουργίας της φύσης, προωθεί την ανακύκλωση των πρώτων υλών και τη χρήση ήπιων μορφών ενέργειας.

★ ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ

Η οικολογική γεωργία συμμόνυση των νερών (ποτάμια, θάλασσες, λίμνες, υπάγεια ύδατα) και στην αλλοίωση της νοστιμιάς και της υγιεινής των πρξϊόντων είναι τεράστια.

Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΟΚ, η διάβρωση απειλεί σήμερα το 25% των ελληνικών εδαφών. Αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν στη Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλήα, Αγγλία, Βέλγιο. Η διάβρωση αυτή των εδαφών, κατά την ΕΟΚ, οφείλεται στον τρόπο της γεωργικής τους εκμετάλλευσης.

Θαβίζει με την αντικαταναλωτική συνείδηση που άρχισε να αναπτύσσεται. Δεν είναι λογικό να γνίεται αυτή η υπερκατανάλωση τροφίμων στον ανεπτυγμένο κόσμο, περίπου 25% πάνω από τις ανάγκες του.

Επίσης, οι τροφς ζωικής προέλευσης να καλύπτουν τόσο μεγάλο μρος του διαιτολογίου του σύγχονου Ευρωπαίου και Αμερικανού ,όταν γνωρίζουμε οτι, για την παραγωγή 1 θερμίδας ζωικής προέλευσης απαιτούντσι 10 θερμίδες φυτικής.

Για να μπορέσει να λειτουργήσει η οικολογική γεωργία θα πρέπει να δούμε και μια ανακατανομή του εργατικού δυναμικού. Δεν μπορεί το 5% του εργατικού δυναμικού του ανεπτυγμένου κόσμου να τρέφει και το υπόλοιπε 95%. Επίσης, η πείνα στον Τρίτο Κόσμο είναι αποτέσμα του καταμερισμού εργασίας, που του επέβαλε να παράγουν κτηνοτροφές για εξαγωγή.

Πέρα απ' αυτά τα γενικά, θα πρέπει να δούμε και ορισμένα συγκριτικά στοιχεία κόστους και απόδοσης, για να απαντήσουμε σ' αυτούς που μας λένε ονειροπόλους και αιθεροδάμονες.

Σύμφωνα με μελέτη του υπουργείου Γεωργίας της Ομοσπονδιακής Γερμανίας που έγινε το 1984, ανάμεσα σε 24 αγροκτήματα συμβατικής και 24 οικολογικής γεωργίας, τα δεύτερα (της τάξης των 10 στρεμμάτων) απέδωσαν 17% λιγότερο κέρδος από τα πρώτα.

Σημαντικό είναι ότι το κόστος στα οικολογικά αγροκτήματα ήταν το 73% του κόστους των συμβατικών. Επίσης, η κατανάλωση ενέργειας στα οικολογικά αγροκτήματα ήταν πολύ περιορισμένη σε σχέση με τα συμβατικά: 7 προς 37 στην παραγωγή πατάτας, 50 προς 300 στην παραγωγή αυγών και 50 προς 1600 (!) στην παραγωγή κρέατος.

Άλλα στοιχεία από Η. Π.Α. και Ιταλία μας επιβεβαίωσαν ότι στην παραγωγή πορτοκαλιών, λεμονιών, ελιών και αμπελιών, η σχέση του κόστους προς την απόδοση είναι ίδια στην οικολογική και στη συμβατική γεωργία.

ΤΕΛΕΙΩΝΟΝΤΑΣ, θα πρέπει να πούμε, ότι η οικολογική γεωργία συνεχώς επεκτείνεται στις ευρωπαϊκές χώρες και στην Αμερική. Στη Γερμανία, το 1984 υπήρχαν 1500 αγροκτήματα οικολογικής γεωργίας. Στις ΗΠΑ, υπολογίζονται γύρω στα 20.000. Στην Ιταλία, που επισκεφθήκαμε πρόσφατα, υπάρχουν πολλά τέτοια αγροκτήματα της τάξης των 100 έως και 500 στρεμμάτων ενταγμένα στην οικολογική γεωργία. Σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες, στις Η. Π.Α., μεταξύ 1980 - 84 δυό εκατομμύρια Αμερικανοί άρχισαν να ασχολούνται με την οικολογική γεωργία σε κτήματα μέσου μεγέθους 50 - 60 στρέμματα.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΟΥΛΟΥΡΟΓΙΑΝΗΣ

10.000 ΔΡΧ. ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

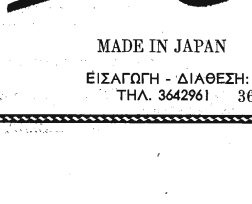

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΠΙΕΣΟΜΕΤΡΟ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Η χρήση του είναι πολύ εύκολη
Δε χρειάζονται ακουστικά!
Στο καντράν του καταγράφονται
με ψηφιακό σύστημα:
1) Η μεγάλη πίεση
2) Η μικρή πίεση
3) Οι σφυγμοί αν άλεπτό,

με τον εξής τρόπο:

MADE IN JAPAN

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΔΙΑΘΕΣΗ: HELLENIC ENTERPRISES
ΤΗΛ. 3642961 3642962

«ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝΟΙΚΟ»
Συντάσσεται από επιτροπή

Υπεύθυνος
Γιάννης Ε. Κουλουρούδης
Οδυσσέως 3, Παλαιό Φάληρο

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν πάντα τις απόψεις της ΣΕ και δεν δεσμεύουν το Σύλλογο.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Δημ. Εδαγγ. Κασιούμης
Γερανίου 7 τηλ. 52 20 597

Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΕΓΕΡΣΗΣ ΤΟΥ ΞΕΝΩΝΑ

● ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΚΥΨΑΝ ΞΕΠΕΡΑΣΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΟΥΜΕ ΟΜΑΛΑ ΣΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Όπως σας είχαμε ενημερώσει και στη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού, παρουσιάστηκε πρόβλημα χρηματοδότησης από την Τράπεζα που θα μας χρηματοδοτούσε, γιατί δεν είχε στη Χίο μηχανικούς δικούς της που θα έκαναν τις πιστοποιήσεις και θα έλεγχαν την πορεία του έργου, οπότε και θα έδιδαν τμηματικά το Δάνειο.

Η δυσκολία αυτή ξεπεράστηκε με παρέμβαση του βουλευτή κ. Βαρκάρη, τον οποίο και ευχαριστούμε και ο οποίος μαζί με τον κ. Κουλουρούδη με παράσταση τους στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και αφού εξέθεσαν εκεί την κατάσταση και το πρόβλημα που είχαμε να αντιμετωπίσουμε, μας παρέπεμψαν στην ΕΤΒΑ και στον Δ/ντή Χρηματοδοτήσεων κ. Βαρελά ο οποίος είδε με πολύ κατανόηση το θέμα και μας υποσχέθηκε ότι η ΕΤΒΑ θα μας βοηθούσει αφού οι άλλες Τράπεζες έδειξαν αδιαφορία.

Ήδη καταθέσαμε την αίτηση για την χορήγηση του Δανείου και τον φάκελλο μ' όλα τα σχετικά της μελέτης και τα οικονομικά στοιχεία του Ξενώνα και μας υποσχέθηκαν μέχρι τα Χριστούγεννα θα μας δώσουν την προέγκριση της χορήγησης οπότε πια τελειώνει η πρώτη και δύσκολη φάση της ανέγερσης.

Η δεύτερη φάση, δηλ. της ανέγερσης του κτιρίου άρχισε με την συγκέντρωση προσφορών για τις διάφορες εργασίες. Ήδη έχουμε στα χέρια μας τρεις - τέσσερες και περιμένουμε κι άλλες από Χιώτες εργολάβους και από Αθηναίους.

Μετά την συγκέντρωση όλων θα γίνει αξιολόγηση και στη συνέχεια ανάθεση του έργου στον οικονομικότερο και καλύτερο εργολάβο.

Εδώ θέλουμε να πούμε ότι τα Συμβούλια του Συνεταιρισμού και του Συλλόγου θα αποφασίσουν σε ποιόν θα ανατεθεί το έργο και όχι μερικοί παράγοντες στη Χίο που ήδη το υπόσχονται σε εργολάβους, γιατί εκτός του ότι δεν έχουν καμμιά δουλειά, αλλά ήταν αυτοί που τόσο καιρό ειρωνικά μιλούσαν για τον Ξενώνα και μάλιστα έλεγαν σε επισκέπτες «μήπως είδες τον Ξενώνα που έφταιξε ο Σύλλογος των Αθηναίων;». Τους λέμε λοιπόν να σταματήσουν αυτό το τροπάρι και να μην τολμήσουν να πατήσουν το πόδι τους εκεί και να οικειοποιηθούν τις πεντάχρονες προσπάθειες του Συλλόγου μας, για την ολοκλήρωση του έργου ανέγερσης του Ξενώνα.

ΕΣΒΗΣΕ Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ΧΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΣΥΛΛΑΣ

Άλλος ένας θρύλος του στίβου, που χάραξε με χρυσά γράμματα το όνομά του στη χώρα μας αλλά και στο διεθνές στερέωμα, έσβησε πριν λίγο καιρό στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τη Χίο.

Πρόκειται για το δισκοβόλο Νίκο Σύλλα, που υπέστη σε ηλικία 72 ετών καρδιακό επεισόδιο, ενώ επέστρεφε από ένα γάμο συγγενικού του προσώπου.

Ο αείμνηστος Νίκος Σύλλας επί μία 25ετία ήταν πρώτος στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια, σε ένα αγώνισμα που το είχε κάνει δικό του και από 41.71 μ. έφτασε το Πανελλήνιο ρεκόρ σε 51 μ. το 1939.

Ήταν αθλητής του Πανιωνίου και είχε γεννηθεί το 1914 στην Καλή Μασιά της Χίου.

Πρωταγωνιστούσε στους Βαλκανικούς αγώνες από το 1922 μέχρι ο 1940 και στα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια. Πήρε μέρος σε τρείς Ολυμπιάδες (1936 Βερολίνο, 1948 Λονδίνο και 1952 Ελσίνκι). Στο Βερολίνο το 1936 πέτυχε την καλύτερη διάκριση αφού κατετάγη 6ος με 47.75 μ..

Η κηδεία του «χρυσού» δισκοβόλου, όπως είχε ονομαστεί ο αείμνηστος Νίκος Σύλλας, έγινε στην Αθήνα.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΠΑΜΠΗ Κ. ΚΟΙΛΙΑΡΗ

Μια αξιόλογη Έκθεση Ζωγραφικής του συγχωριανού μας Μπάμπη Κ. Κοιλιάρη φιλοξενήθηκε στο Ομήρειο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Χίου.

Μια ατομική Συλλογή από 27 πίνακες μεγάλων διαστάσεων με φωτεινά και μοντέρνα χρώματα που σκοπό έχουν να δώσουν μηνύματα με το χαρακτηριστικό συμβολισμό τους.

Τα θέματά του είναι εγχεφαλικής και και συνθέτουν αυθόρμητες παραστάσεις.

Τα χρώματα που χρησιμοποιεί στα έργα του είναι ακριλικά και όπως είπε και ο ίδιος του δίνουν ευχέρεια να τονίζει να φωτίζει ή και να σκοτεινιάζει ορισμένα σημεία.

Είναι γεγονός ότι η Έκθεση αυτή του συγχωριανού μας αποκόμισε τα πιο καλοκευτικά σχόλια του Χιώτικου τύπου και των ειδημόνων της Χίου.

Από τη μεριά μας τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε πάντοτε επιτυχίες στην ωραία αυτή του προσπάθεια.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

● ΣΤΟΝ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟ βγαίνουν τα χωράφια του Αγ. Ισιδώρου Πετροκόκκινου και Αγ. Γεωργίου Συκιάρη. Πρώτη προσφορά 16 εκατομμύρια το καθένα· είναι και τα δύο από 8 στρέμματα. Πιστεύουμε τα χρήματα να διατεθούν για ευεργετικούς σκοπούς από τις Διοικήσεις των Ιδρυμάτων που τα διαχειρίζονται και να μην πάνε σε διάφορες τσέπες.

● ΑΝΑΒΑΗΘΗΚΕ για το 1987 η πραγματοποίηση της Αιγαιοπελαγίτικης Έκθεσης στη Χίο. Τα παραπάνω ανακοίνωσε ο Νομάρχης Χίου κ. Πάχτας στην καθιερωμένη συνέντευξη προς τον Τύπο της Χίου.

Η αναβολή έχει στόχο την καλύτερη οργάνωση της Έκθεσης μέσα από τον συντονισμό των Νομαρχιών του Αιγαίου και την κατάρτιση του Οργανισμού της Έκθεσης.

★ ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΚΑΝ οι Γενικές Συνελεύσεις των Δ/νσεων και τμημάτων της Δ. Διοίκησης στο Τμήμα Πρόνοιας και την Δ/νση Γεωργία. Όπως έχει ανακοινωθεί και παλιότερα στόχος των Συνελεύσεων αυτών είναι η κατά το δυνατόν καλύτερη και συστότερη αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τόσο το κοινό όσο και οι υπάλληλοι. Οι συνελεύσεις αυτές θα καταλήξουν άμεσα στα συμπεράσματα και θα τα υποβάλλουν στη σύσκεψη των προϊσταμένων και στην συνέχεια θα ανακοινωθούν τα πορίσματα και τα μέτρα που θα ληφθούν.

● ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ του Κοινοβουλευτικού Τομέα Εργασίας του Υπουργείου Αιγαίου τοποθετήθηκε για τη νέα σύνοδο της Βουλής ο βουλευτής Γ. Βαρκάρης. Επίσης είναι μέλος του Κοινοβουλευτικού Τομέα Ναυλαίς και Υγείας - Ασφαλίσεων. Στους τομείς αυτούς επεξεργάζονται τα νομοσχέδια πριν ακόμα κατατεθούν στη Βουλή, γίνεται ανταλλαγή απόψεων με τους αντίστοιχους υπουργούς σχετικά με τα μέτρα κάθε υπουργείου.

● Την αποδέσμευση της Χίου από την Μυτιλήνη αποφάσισε η Διοίκηση του ΟΤΕ με την δημιουργία Τηλεπ. Κέντρου στη Χίο. Αυτό ανακοινώθηκε στην πρώτη συνεδρίαση της περιφερειακής συνέλευσης Κοινωνικού Ελέγχου (ΠΕΣΚΕ) του Οργανισμού που έγινε με την συμμετοχή του Ν.Σ. Στην ίδια συνεδρίαση αποφασίστηκε το πρόγραμμα 86 — 88 του Οργανισμού που προβλέπει την τοποθέτηση 4.500 νέων τηλεφωνικών συνδέσεων καλύπτοντας έτσι 87% περίπου από τις ανάγκες της Χίου.

● Ο «ΧΙΑΚΟΣ ΛΑΟΣ» άλλαξε ιδιοκτησία. Αγοράστηκε από τον κ. Ντούβλη που φιλοδοξεί να τον κάνει ζωντανό έντυπο της Χίου. Απ' ό,τι μάθαμε προσέλαβε αρκετούς δημοσιογράφους ακι έχει και ανταποκριτές και στην Αθήνα.

ΚΛΗΡΩΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Έγινε από την Υφυπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Μαρία Κυπριωτάκη η κλήρωση 51 διαμερισμάτων των Λαϊκών Πολυκατοικιών στον Άγιο Λουκά - Λειβάδια του Δήμου Χίου. Στην τελετή εκτός από την κ. Υφυπουργό παραβρέθηκαν ο Υπουργός Αιγαίου κ. Κοσμάς Σφυρίου, ο Νομάρχης Χίου κ. Χρήστος Πάχτας, οι τοπικές αρχές και πλήθος κόσμου.

Το έργο των Λαϊκών Πολυκατοικιών άρχισε το 1980 και το κόστος του έφθασε στο ύψος των 430.000.000 δραχ. Περιλαμβάνει 80 διαμερισματα και προβλέπει την κατασκευή Παιδικού Σταθμού και Εμπορικού Κέντρου.

Για τα 21 διαμερίσματα που δεν κληρώθηκαν θα ανοιχθεί διαδικασία υποβολής αιτήσεων.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε ο χορός της Ομοσπονδίας Χιακών Σωματείων που έγινε το Σάββατο 29/11 στο Κέντρο ΑΡΜΕΝΑΚΙ.

Μέσα στην κατάμεστη αίθουσα από Χιώτες και φίλους τους έγινε πραγματικό ξεφάντωμα μέχρι το πρωί. Το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα του Κέντρου και το όμορφο περιβάλλον, μαζί με τα χορευτικά των Πυργούσων και Μεστούσων συνέβαλαν στο να δημιουργηθεί ευχάριστο περιβάλλον και μια αξέχαστη βραδυά.

Ο χορός αυτός έδωσε την ευκαιρία να ανταμώσουν πολλοί Χιώτες που χρόνια είχαν να βρεθούν, μια και ήταν κοινή εκδήλωση όλης της Χιώτικης παροικίας.

Πάρα πολλά συμβούλια φρόντισαν να φτιάξουν παρέες από τα χωριά τους και ν' ανταμώσουν στην πίστα με τους άλλους συμπατριώτες τους.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε και ο βουλευτής Χίου κ. Γ. Βαρκάρης. Το ποσό που συγκεντρώθηκε θα διατεθή για την αγορά αίθουσας της Ομοσπονδίας που θα την χρησιμοποιούν όλοι οι Χιώτικοι Σύλλογοι της Αθήνας. Απ' ό,τι ξέρουμε μέχρι σήμερα έχουν συγκεντρωθεί 700.000 δραχ. από προσφορές συλλόγων και άλλων παραγόντων.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΕΝΩΝΑ

● 50 $ ΑΩΣ. από Ελένη Κοιλιάρη - Σκαμάγκα. Εις μνήμην της μητέρας της Ουρανίας Κ. Κοιλιάρη και της θείας της Σταματίνας Ν. Φετοκάκη.

● 50 $ ΑΩΣ. από Ευθυμία Κοιλιάρη-Αμοριανού. Εις μνήμη (ως ανωτέρω).

● 50 $ ΑΩΣ. από Βιργινία Κοιλιάρη - Κωνσταντοπούλου. Εις μνήμην (ως ανωτέρω).

● 3.000 δρχ. από Γλυκερία Χούλη το γένος Ι. Κοντογιάννη.

● 1.000 δρχ. από Μαρίκα Αναπλιώτου.

● 5.000 δρχ. από Γεώργιο Ν. Φετοκάκη. Στη μνήμη ητης μητέρας του Σταματίας.

● Ο Σύλλογος αντί στεφανιού κατέθεσε από 5.000 δρχ. στο Ταμείο του Ξενώνα στη μνήμη των: Χρυσώς Πουλάκη, Καλλιόπης Πανέρη, Ματθαίου Πανέρη, Ειρήνης Παπασπύρου και Νικολάου Αμπανούδη.

● ΘΑΝΑΤΟΙ

Ελισάβετ Γεωρ. Κοιλιάρη Χίο
Καλλιόπη Ματθ. Πανέρη Αθήνα
Χρυσώ Μ. Πουλάκη Χίος
Ματθαίος Πανέρης Αθήνα
Ειρήνη Παπασπύρου Αθήνα
Νικόλαος Αμπανούδης Αθήνα

● ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογνεια Νικ. Φετοκάκη ευχαριστεί όλους όσους συμμετείχαν στο πένθος ή προσέφεραν χρήματα για τον Ξενώνα στη μνήμη της Σαματίας Φετοκάκη.

★ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ εφημερίδα ετοιμάζεται να εκδοθεί στη Χίο από τον νέο χρόνο. Είναι η ΑΛΗΘΕΙΑ που θα εκδοθεί από μια ομάδα συμπατριωτών μας. Στόχος της από το έντυπο που κυκλοφόρησε είναι η σωστή πληροφόρηση, η προώθηση της λύσης των τοπικών και γενικότερων προβλημάτων και εκφράζει τη συσπείρωση των προοδευτικών δημοκρατικών και αριστερών δυνάμεων. Στους συνεργάτες της περιλαμβάνονται οι Γ. Τζούμας, Ελπίδα Τσουρή, Μ. Ξύδας, Αν. Γλύκας, Ν. Μαμουνής, Π. Νεαμονίτης, Μ. Γιανάρης, Βασ. Παπάς, Μ. Σφυράκη κι άλλοι αξιόλογοι επιστήμονες και παράγοντες της Χίου.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ)

αιώνες θεωρούνταν αξιώματα και μέχρι σήμερα ακόμη οι γιατροί δίνουν τον υπέροχο όρκο του, ήταν από την Κω, όπου και ίδρυσε το Ασκληπιείο του. Ο θεμελιωτής των μαθηματικών, ο Πυθαγόρας, ήταν Σάμιος, Ο μεγάλος αρχαίος αστρονόμος Αρίσταρχος ήταν Σάμιος.

Ο Όμηρος, κατά μία εκδοχή, ήταν Χίος.

Αλλά και η λυρική ποίηση οφείλει πολλά στα αιγαιοπελαγίτικα νησιά. Η Σαπφώ κι ο Αλκαίος ήταν Λέσβιοι και ο Ανακρέων έζησε στη Σάμο.

Στον τομέα της Τέχνης η συμβολή των νησιών υπήρξε εντυπωσιακή. Ας μνημονεύσουμε ενδεικτικά την περίφημη σχολή της Ρόδου, που άφησε έργα, όπως ο Κολοσσός της Ρόδου και ο Λαοκόων. Αλλά και στη ρητορική, η συμβολή τους ήταν μεγάλη. Παράδειγμα η ρητορική σχολή της Ρόδου με έξοχους εκπροσώπους της τον Αθηνόδωρο και τον Απολλώνιο.

● ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΥΡΙΑΧΙΑ

Οι Τούρκοι εμφανίστηκαν στην περιοχή πολύ αργά. Μόλις κατά τον 11ο αιώνα μ.Χ. σημειώνονται οι πρώτες εξορμήσεις τους κατά των νησιών του Αιγαίου. Αλλ' αυτές οι εξορμήσεις είχαν ακόμα το χαρακτήρα των πειρατικών επιδρομών. Δεν ήταν επιχειρήσεις κατακτητικές που είχαν σαν στόχο την επέκταση. Η κατάσταση αυτή κράτησε πάνω από τρεις αιώνες. Τελικά, κατάφεραν να γίνουν κύριοι των νησιών μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης και την κατάληψη της ηπειρωτικής Ελλάδας, ανάμεσα στο 1456 και το 1669, με εξαίρεση την Τήνο, που καταλήφθηκε το 1715.

Δεν μπόρεσαν όμως ποτέ να τα υποτάξουν ολοκληρωτικά. Η κυριαρχία τους ήταν περιορισμένη. Και η επίδρασή τους στην εξέλιξη των νησιών υπήρξε γενικά αρνητική. Τα απομύζησαν χωρίς να τους προσφέρουν τίποτα. Και ενέργησαν σαν προχοπέδη στην πρόοδό τους.

Παρόλα αυτά ήταν τέτοιος ο δυναμισμός του Ελληνικού νησιώτικου πληθυσμού, ώστε και κάτω από τον οθωμανικό ζυγό, βρήκε πολλούς τρόπους, όχι μόνο να επιβιώσει αλλά και ν' αναπτυχθεί σταθερά. Και το 1821 είχε φτάσει σε τέτοιαν ακμή ώστε μπόρεσε να συμβάλει ουσιαστικά στον Αγώνα της Ανεξαρτησίας του Έθνους.

Δεν κατάφεραν, λοιπόν, ποτέ οι Τούρκοι να αποκτήσουν τίτλους κυριότητας στα νησιά, ιστορικά, εθνολογικά ή πολιτιστικά. Ήρθαν και έφυγαν σαν κατακτητές. Γι' αυτό ούτε τους κατοίκους τους μπόρεσαν να αφομοιώσουν ούτε να αλλοιώσουν τα εθνολογικά χαρακτηριστικά των νησιών.

Εντούτοις, τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, παρά την αναμφισβήτητη ελληνικότητά τους και τους αγώνες τους δεν απελευθερώθηκαν αμέσως μόλις ανάκτησε την ανεξαρτησία της η ηπειρωτική Ελλάδα. Χρειάστηκε να γίνουν οι Βαλκανικοί Πόλεμοι του 1912 - 1913. Χρειάστηκε να πάρει μέρος η Ελλάδα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο στο πλευρό της Αντάντ, για να ενταχθεί οριστικά το Αιγαιακό Αρχιπέλαγος σαν νησιωτικό συγκρότημα στην Ελληνική επικράτεια. Ποτέ άλλοτε συμπαγείς και αμιγείς εθνικά και πολιτιστικά πληθυσμοί δεν πλήρωσαν με τόσους αγώνες και με τόσο αίμα το δικαίωμά τους να ζήσουν ελεύθεροι.

● Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Οριστικά τα νησιά το ανατολικού Αιγαίου κατακυρώθηκαν στην Ελλάδα με τη συνθήκη της Λωζάνης, της 24ης Ιουλίου 1923. Αλλά και πάλι, η Δωδεκάνησος παραχωρήθηκε στην Ιταλία, για να ενταχθεί οριστικά το Αιγαιακό Αρχιπέλαγος σαν νησιωτικό συγκρότημα στην Ελληνική επικράτεια. Ποτέ άλλοτε συμπαγείς και αμιγείς εθνικά και πολιτιστικά πληθυσμοί δεν πλήρωσαν με τόσους αγώνες και με τόσο αίμα το δικαίωμά τους να ζήσουν ελεύθεροι.

Το άρθρο 12 της Συνθήκης της Λωζάνης όριζε:

«Η ληφθείσα απόφασις τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1914 υπό της Συνδιασκέψεως του Λονδίνου, εις εκτέλεσιν των άρθρων 5 της Συνθήκης του Λονδίνου της 17/30 Μαΐου 1913, και 15 της Συνθήκης των Αθηνών τῆς 1/14 Νοεμβρίου 1913, η κοινοποιηθείσα εις την Ελληνικήν Κυβέρνησιν τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1914 και αφορώσα εις την κυριαρχίαν της Ελλάδος επί των νήσων της Ανατολικής Μεσογείου, εκτός της Ίβρου, Τενέδου και των Λαγουσών νήσων (Μαυρειών), ίδια των νήσων Λήμνου, Σαμοθράκης, Μυτιλήνης, Χίου Σάμου και Ικαρίας, επικυρούται, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων της παρούσης Συνθήκης των συναφών προς τας υπό την κυριαρχίαν της Ιταλίας διατελούσας νήσους, περί ών διαλαμβάνει το άρθρον 15. Εκτός αναθέτου διατάξεως της παρούσης Συνθήκης αι νήσοι, αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των τριών μιλίων της ασιατικής ακτής, παραμένουσιν υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν».

Και το άρθρο 15 έλεγε:

«Η Τουρκία παραιτείται υπέρ της Ιταλίας παντός δικαιώματος και τίτλου επί των κατωθι απαριθμημένων νήσων, τουτέστιν, της Αστυπαλαίας, Ρόδου, Λέρου, Καρπάθου, Κάσου, Τήλου, Νισύρου, Καλύμνου, Λέρου, Πάτμου, Λειψών, Σύμης και Κώ, των κατεχομένων υπό της Ιταλίας και των νησίδων των εξ αυτών εξαρτωμένων, ως και της νήσου Καστελλορίζου».

Η Δωδεκάνησος υπεδόθηκε στην Ελλάδα, μετά τό Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, σαν αποτέλεσμα της νίκης της κατά της Ιταλίας και της συμμετοχής της στο συμμαχικό αγώνα εναντίον του Άξονα.

Σύμφωνα με το άρθρο 14 της Συνθήκης Ειρήνης με την Ιταλία, της 10ης Φεβρουαρίου 1947:

«Η Ιταλία εκχωρεί εις την Ελλάδα εν πλήρει κυριαρχία τας νήσους της Δωδεκανήσου...».

Τ.Κ. ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ